

Veroslav Stefanović

BARSKO BILJE

Slika iz bajke
Ustajala voda davi cvetove
Usnule žabe i zmije
Poleglo vreme u ilu
Zalepilo se između prstiju

Pijavice piju krv iz duše
Budućoj deci, Gospode, da li je to moguće
Samo ja ne vidim preobražaj
U toj bari

Evo me u cvatu paprati
Spokojan kao u proleće
Molim za malo hleba iz bašte
Nešto vatre i kap rose

ĐUBRE

Proplanak razliven otpacima
Životnih potreba
Sakriven nebesima
Treperi kao mural na otvorenom
Cigle, monitori, dušek
I crvi

I tako ne otvaram oči
Koračam naslepo
Pas koji me verno vodi
Laje na svaku promenu razbacanih stvari
Breze tuguju
Krici ljudi

Problem je kada se probudim

Pakujem opijene pčele
Zuje okolo mermerni okovi
Vidim punu drvenu kutiju
Sokaci umiru

Nije daleko Spasovdan
Sanjivi skok u vir, nevinog dečaka

ZABORAVLJEN U IGRI

Često bih se u surovim otkucajima kiše
Naočigled čitavog sela
Igrao kolonama senki
Tišinu maštanja hvatao kao dodir
Pod prozorom glava klecala
Veselim vrapcima

Moja mati bila je snažna i tužna
Nije verovala mojoj slobodi
Ne zaboraviti samo još tu igru
I otići daleko negde daleko
Voleti tuđi svet

KAKO DIVAN DAN

Posmatram posečen bagrem
Iz koga je iznikla skulptura
Nalik na ogromnu pečurku
U njenoj utrobi se legu stršljeni

Iza brda ali u daljini
Neko peva

KVARIM USPOMENE

D. Hamoviću

Ukrao si vreme
Nekoliko dana pre početka jeseni
Nisi osetio promenu
Na telu, slično je sa karakterom

Menjaš navike, kvariš uspomene
Vežbaš tehniku disanja ispod vode
Braniš sebe od smrti
Čuješ glasove, bosonog hodaš ciganmalom

Duboko u sebi
Budiš ratnika
Zalud, sve što znaš
Iščezlo je u zatamnjenoj sobi

PAMĆENJE

D. Tipsarević

Oduzeto mi je, o Gospode, sećanje
Bojim se da izađem na put
Plašim se senke drvoreda
Više ni zrikavce ne prepoznajem

Ni uplakane prijatelje
Na svom levom ramenu ne razumem
Šta je sa mnom, o Gospode,
Gde sam i gde ovo idem

Jednom dalekom rođaku rekoh
Pamtiš vreme kada smo bili mali
Kada smo se davili u Moravi
I kad smo dočekivali lokalne vozove

Ne, ne pamtim, reče
Znam samo da si ti za sve kriv

Tu zastadoh
Pokupih razbacane stvari
I odoh u materinu

Sedim na panju i krvarim iznutra
Disanje mi je otežano
Pitam sebe i prolaznike
Dok prolaze pored mene
Da li sam to ja, o Gospode

PROSLAVA

Čujem, umesto pesme, udaranje bubnjeva
Galamu lešinara
Devojke u skromnim haljinama
Igraju oko mene
Pesniče znaš li svoj dug, reče jedna
I odleprša poput srne
Lula se od sramote ugasi
Obrisah naočare, pomilovah čašu
Iz mene bezglasno iskaču reči
Greh se skupio na dnu dana ili godine
Dogoreva vreme pale se sveće
Zaboravljenu ariju pevušim
Ulazim u sebe
Niotkud do mene doleću uplakane žene
Zidni sat otkucava
Možda je to miris čistilišta
Ili se magla spušta duboko u želje
Dosta je bilo
Viču konobari
Sad je vreme za umiranje
Šalimo se
Vas nekoliko ličite na stolice
Samo ih treba podići i staviti na stolove
Nogari im gledaju u plafon